

Bucuria înfloarește

Samoila

Oboseala adormită,
În ispite echivoce,
Zgârie dorința oarbă
De blestem pentru fantome
Ce mă bântuie în noapte,
Subțind tristețea-n voce
Cu ecouri sfâșiate
De-amintiri autonome.
Dumnezeu se plânge rar,
Robindu-se în mine des,
Străpuns de o tăcere grea,
De la sine înțeleș.
Bucuria înfloarește
În extazul pentru Duh,
Trântind simplu blasfemia
În potire de năduf,
Din care sorb numai „sfinții”
Cu suflet de cer lipsit,
Vindecați de-o lacrimă
Mistică de la-nceput.